

dem i Stand til at tjene deres Brød, ogsaa naar de var beskæftigede andre Steder end netop der.

Endvidere vil jeg pege paa, at en enkelt Anstalt af denne Art her i Landet sikkert er ganske utilstrækkelig. I vort Naboland Sverrig er hele dette Spørgsmaal om Om-sorgen for de vanføre fra Statens Side i stærk Udvikling. Der er bygget flere store Anstalter, og saa vidt jeg ved, er der to eller tre nye Anstalter under Ventilation, for at man kan blive i Stand til at tage sig af alle de vanføre i Landet og give dem en saadan Opdragelse, at de vil være i Stand til at gøre Nytte og derigennem ogsaa selv blive mere tilfredse med deres Liv. Ogsaa af Hensyn til de mange ude i Landet, som nu hvert Aar maa rejse herind til Eftersyn, vilde det være ønskeligt, om der var mere end een saadan Anstalt i vort Land. Jeg vil spørge, om man ikke finder, at Tidspunktet var inde til, at der blev opført en Anstalt for vanføre af samme Art som den, man kender i København, et Sted paa Fyn eller i Jylland, i en stor By eller i Nærheden af en stor By, saaledes at vanføre Børn i saa stort Antal som muligt kunde komme i Skole dér og faa den særlig afpassede Undervisning.

Der gaar jo i Øjeblikket et Haab gennem hele vort Lands Befolkning, et Haab, som man mener at have nogen Sikkerhed for vil gaa i Opfyldelse. Hvis dette Haab opfyldes, er det aldeles givet, at der vil blive Brug for en Institution af den Art, jeg her har nævnt, saa snart som muligt og under meget store Former, en Institution, som nødvendigvis maa arbejde paa samme Maade, som der arbejdes i de store Anstalter i Udlandet, hvor man jo har faaet saa overordentlig mange Invalidere paa Grund af Krigen. Nye Hjælpebidler og en Undervisning, som er afpasset med disse specielle Forhold for Øje, maa holde deres Indtog her i Landet. Jeg vil da finde det rigtigst, at hele denne Udvikling kom til at foregaa paa en Anstalt, der var uafhængig af den Anstalt, der nu findes i København, og som sikkert ikke er for stor, selv om den blev indskrænket alene til Hovedstaden og Sjælland.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Det 8de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Man kan ikke fortænke det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) og det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karsten-

sen) i, at de ønsker og haaber, at det konservative Folkeparti, efter at det nu ligesom de andre Partier staar paa den almindelige Valgrets Grund, skal kunne proklamere sig som et Samfundsparti og drive Politik derefter uden alligevel at behøve et Brud paa Kontinuiteten, et Brud med det hidtil bestaaende konservative Folkeparti. Men de ærede Medlemmer kan heller ikke fortænke os andre, som har staaet i Debat med det konservative Folkeparti, saaledes som det var repræsenteret af de to Medlemmer, som nu er Medlemmer af Landstinget, de Herrer Schovelin og Foss, under hele Krigsperioden, i, at vi maa stille os afventende og sige: Ja, vi tror jer gerne paa jeres Ord med Hensyn til jeres Ønsker og Villie, men vi maa se Handlinger ogsaa, mere end Ord, før vi kan tro jer fuldt ud. Det kan ikke nytte at forsøge at bortforklare, hvad nuværende Landstingsmand Schovelin har sagt ved forskellige Lejligheder vedrørende den økonomiske Politik. Han har sagt Ting, der var meget krassere, end hvad det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) har citeret, f. Eks. den berømte Sætning, da han talte om Ekspropriation, at „hvor der er Tale om Produktion, skal der gives Toppris. Der skal gives Toppris, eventuelt Overpris, om jeg maa bruge et Udtryk, som de ærede Medlemmer, der er kendte med Smørnoteringen, vil forstaa. Der skal gives Toppris, inklusive Overpris. (En Stemme: Og saa lidt till). Ja, maaske slaar ikke engang det til“ — eller en Udtalelse som den, han brugte overfor mig, da jeg talte om Fragtagiften, at for ham var det overhovedet absurd, naar man talte om Fragtindtægter, som var for store til at kunne tillades efter et samfundsmæssigt Synspunkt. Jeg tror, de ærede Medlemmer har ikke andet at gøre, ifald de virkelig mener at ville føre Samfundspolitik, end ligesom det ærede Medlem fra Aalborg (Birck), der talte forleden Aften aabent at proklamere Desavouering og Brud med det gamle konservative Folkeparti.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Jeg skal her afbryde Forhandlingerne om denne Sag.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.